

Sygn. akt IV Ca 194/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w S.IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk

Sędziowie SO: Mariola Watemborska (spr.), D. C.

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Zadrozna

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2018 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa F. N.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w G.

o dostarczenie rzeczy wolnej od wad

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego
w C. z dnia 30 stycznia 2018r., sygn. akt I C 89/17

I. oddała apelację;

II. zasądza od powoda F. N. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w G. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt IV Ca 194/18

UZASADNIENIE

Powód F. N. wniósł o nakazanie pozwanemu (...) spółka z o.o. z siedzibą w G. dostarczenia wolnej od wad rzeczy oznaczonej co do gatunku, tj. 292,24 m² blachy B. (...) Ponadto domagał się zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania. Wartość przedmiotu sporu została określona na kwotę 11.731,85 zł. Na powyższą sumę złożył się koszt zakupu blachy, który został dokonany w dniu 29.10.2013r. w rozmiarze 175,703 m² oraz w dniu 30.12.2013r. w rozmiarze 115.510 m². Wskazana suma uwzględniała też niezbędne akcesoria do pokrycia dachu. Powyższe roszczenia wynikały z tytułu utraty w okresie gwarancyjnym właściwości blachy, o których zapewniał producent.

Pozwany (...) spółka z o.o. z siedzibą w G. wskazał, że nie łączy go z powodem umowa gwarancji jakości, ponieważ powód od sprzedawcy nie otrzymał prawidłowo wystawionego dokumentu gwarancyjnego, którego wzór i warunki były opracowane przez pozwanego. Powód nie wykazał więc zdaniem pozwanego stosunku obligacyjnego, który skutecznie wiązałby go z pozwanym. Pozwany zaprzeczył, by dołączona do pozwu „oferta z gwarancją” była dokumentem, o którym stanowi przepis art. 577 § 1 kc. Jest to bowiem fragment katalogu produktów formy B.. Dopiero w trakcie postępowania reklamacyjnego pozwany przesłał powodowi druk gwarancji jakości. Jedynie troska o dobre imię firmy zadecydowała o tym, że pozwany dobrowolnie zdecydował się uznać reklamację zgłoszoną przez

powoda, choć faktycznie nie miał takiego obowiązku. Podtrzymał nadto pozwany gotowość do załatwienia reklamacji na warunkach i w sposób wskazany we wcześniejszej korespondencji.

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2018r. Sąd Rejonowy w C. oddalił powództwo F. N. (pkt I) oraz zasądził od niego na rzecz pozwanej (...) sp. z o.o. w G. kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt II).

Powyższe orzeczenie zapadło na podstawie następującego stanu faktycznego:

W dniu 29.10.2003r. F. N. nabył w PHU (...) - J. R. w C. 175,730 m⁽²⁾ blachy B.(...). W dniu 30.12.2003r. dokonał zakupu dalszych 115,510 m⁽²⁾ tej samej blachy. Koszt zakupu wyniósł 11.731,85 zł. Blachą został pokryty budynek mieszkalny położony w M., a stanowiący własność F. N. i jego żony H. N..

W momencie zakupu w dniu 30.12.2003r. sprzedawca E. (...) – u R. K. na folderze reklamującym blachodachówkę B.(...) odnotował „Potwierdzam zakup blachy w/d faktur VAT (...), Gwarancja wg certyfikatów „Złożył też swój podpis. Powyższe miało stanowić potwierdzenie, iż klient zakupił produkt o podwyższonej gwarancji. Sprzedający nie udzielił gwarancji w imieniu producenta. (...) gwarancji nie został wydany nabywcy w momencie zakupu.

Następnie ustalił Sąd Rejonowy, że F. N. zauważył w 2015r., że pokrycie dachowe na budynku mieszkalnym nieruchomości jest odbarwione niejednolicie, występują miejscowo różnokolorowe plamy. Wobec tego pismem z dnia 10.09.2015r. (nadanym 21.09.2015 r.) i zaadresowanym do przedsiębiorstwa (...) w C. F. N. domagał się podjęcia interwencji mającej na celu wymianę pokrycia dachowego na wolne od wad. Z pisma wynikało, że roszczenie kieruje do producenta blachy i korzysta z uprawnień z tytułu gwarancji. Z kolei w piśmie z dnia 23.09.2015r. (nadanym 26.09.2016r.) do producenta (...) Sp. z o.o. F. N. poinformował, że zakupiony materiał po dwunastu latach użytkowania w roku 2015r., to jest jeszcze w okresie obowiązywania 15-letniej gwarancji, utracił swoje właściwości. Powłoka wierzchniej warstwy stała się nieestetyczna i odbarwiona. Korzystając z przysługującej mu gwarancji producenta, wniósł o wymianę blachy B. Elegant w ilości 290,5 m² na wolną od wad.

Z dniem 5.10.2015r. (...) Sp. z o.o. potwierdziła wpływ zgłoszenia reklamacyjnego. Nabywca blachy został zobowiązany jednocześnie do przedstawienia dowodu zakupu i kopii dokumentu gwarancji. F. N. pismem z dnia 2.11.2015r., (nadanym w tej samej dacie) przedłożył dokumenty, na które złożyły się: kopia dokumentu gwarancji, kopia faktury VAT nr (...) z dn. 29.10.2003r.; kopie dowodów zapłaty; kopie faktury VAT nr (...) z dn. 30.12.2003r.; kopie dowodu wpłaty. Przedsiębiorstwo (...) poinformowało F. N. pismem z dnia 25.11.2015r. o konieczności przeprowadzenia wizji lokalnej w miejscu położenia/montażu towaru celem oceny wady i uzupełnienia dokumentacji fotograficznej. Wizja została przeprowadzona, a pismem z dnia 9.12.2015r. producent (...) sp. z o. o. na podstawie punktu 1 ii) gwarancji uznał w ramach rozpatrywanego roszczenia gwarancyjnego przyznanie rekompensaty na wybrany materiał na pokrycie dachu do wartości 4.911 zł netto. Pismem z dnia 23.12.2015r. F. N. nie wyraził zgody na zaproponowane warunki rekompensaty z tytułu uznanej reklamacji. Wskazał, że producent powołuje się na warunki gwarancji, a tymczasem nabywca nie otrzymał postanowień gwarancji. Wniósł o doręczenie mu warunków gwarancji. Powołał się też na regulację ustawy z dnia 27.07.2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej, która winna mieć zastosowanie w jego sprawie.

Pismem z dnia 7.01.2016r. (...) Sp. z o.o. poinformowała F. N., że reklamacja została uznana w całości na podstawie druku gwarancji obowiązującego w roku 2003. Do pisma dołączono druk gwarancji, jaka obowiązywała w roku 2003, tj. w momencie zakupu blachy przez F. N.. W punkcie 1 dokumentu wskazano, że okres gwarancji na P. (...)wynosi 15 lat. W punkcie (...) – niniejsza gwarancja może być wystawiona wyłącznie bezpośrednio przez B. lub przez dealera B. ważnie autoryzowanego w czasie dostawy. W punkcie (...) – zakres odpowiedzialności B. wynikający z niniejszej gwarancji ograniczony jest wyłącznie do kosztów robocizny i materiałów (włączając w to jakiegokolwiek konieczne wynajęcie sprzętu) poniesionych w celu naprawienia uszkodzonych paneli. B. zastrzega sobie prawo wyboru według swojego wyłącznego uznania środka zastosowanego do usunięcia wady. W punkcie (...)– odpowiedzialność B. ograniczona jest do wysokości wykazanej wartości faktury z czasu sprzedaży pomniejszonej o amortyzację w wysokości 7 % tej wartości rocznie.

W toku dalszej wymiany pism między F. N. a (...) Sp. z o.o. strony podtrzymały swoje stanowiska, tj. B. proponowała wydanie materiału na pokrycie dachu o wartości 4.911 zł netto, zaś F. N. nie wyrażał zgody na powyższe.

Oceniając tak ustalony stan faktyczny, i mając przy tym na uwadze treść przepisów art. 577 § 1 kc oraz ustawy z dnia 27.07.2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. 2002.141.1176 ze zm. w brzmieniu z daty zawarcia umowy), w szczególności art. 13 tej ustawy, uznał Sąd Rejonowy, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji wskazał, że w niniejszej sprawie bezspornym był zakup blachy przez powoda i powstanie wad. Rozbieżności stanowisk stron dotyczyły tego, jakie uprawnienia przysługują powodowi w związku z zaistnieniem tych wad, bowiem powód konsekwentnie powoływał się na uprawnienia z tytułu gwarancji, gdy tymczasem pozwany zaprzeczał, jakoby umowa gwarancji łączyła go z powodem, a to wobec zaniechania wydania dokumentu gwarancji. Zdaniem Sądu Rejonowego słusznym było stanowisko pozwanego zawarte w piśmie z dnia 9.10.2016r. (odpowiedź na pozew), ale jedynie przy założeniu, że do sprawy winien mieć zastosowanie art. 577 kc. Tymczasem w dacie zawarcia umowy kupna – sprzedaży blachy obowiązywały już przepisy ustawy z dnia 27.07.2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (ustawy konsumenckiej), której przepis art. 13 nie zawierał wprost regulacji dotyczącej formy, w jakiej powinno być złożone oświadczenie gwaranta. Jednakże z uwagi na sposób przekazania informacji określony w art. 3 ust. 1 zd. 1, do którego odsyła art. 10 ust. 3 oraz wymóg zawarty w art. 10 ust. 2, zgodnie z którym sprzedawca udzielający gwarancji wydaje kupującemu wraz z towarem dokument gwarancyjny - niewątpliwym jest, że oświadczenie powinno zostać złożone w formie pisemnej. Z drugiej strony należy jednak zauważyć, że gwarancja może być udzielona w reklamie. W takiej sytuacji nie można uzależniać możliwości skorzystania przez kupującego z przysługującego mu uprawnienia od okoliczności posiadania przez niego oświadczenia w formie pisemnej. Z brzmienia przepisu nie wynikało, że dla skutecznego udzielenia gwarancji konieczne jest wydanie dokumentu gwarancyjnego. Udzielenie gwarancji następowało przez oświadczenie, które składa gwarant, czyli w wyniku jednostronnej czynności prawnej i może to nastąpić również w reklamie. Przy przyjęciu tej regulacji uznał Sąd Rejonowy, że powoda i pozwanego łączył stosunek obligacyjny i pozwany miał podstawy ku temu, by domagać się swoich uprawnień w ramach gwarancji.

Dalej Sąd I instancji podkreślił, że udzielenie kupującemu gwarancji przy sprzedaży ma charakter dodatkowej umowy, a zakres gwarancji określa sam gwarant i może on uczynić to w sposób dowolny, z zachowaniem jedynie tych norm prawnych, które mają charakter bezwzględnie obowiązujący. Zauważa się bowiem, że minimalną ochronę prawną kupującego zapewnia instytucja rękojmi, natomiast gwarancja realizuje dodatkową ochronę nabywcy.

W efekcie przyjął Sąd Rejonowy, że zakres uprawnień przysługujących powodowi w ramach gwarancji określał druk nadesłany przez pozwanego i załączony w poczet materiału dowodowego na k. 29. Pozwany miał wszelkie podstawy ku temu, by uznając reklamację za zasadną, zaproponować rozwiązanie, jak w piśmie z dnia 9.12.2015r. (k. 21), tj. zwrot materiału na pokrycie dachu do wartości 4.911 zł. Wyliczenie to było bowiem zgodne z warunkami gwarancji obowiązującymi w dacie dokonywania zakupu blachy. W konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu. Jednocześnie zauważył Sąd I instancji, że pozwany, wnosząc o oddalenie powództwa, nie wykluczał gotowości załatwienia reklamacji na warunkach i w sposób wskazany w dotychczasowych pismach. W sprawie jednak nie zostało złożone oświadczenie o uznaniu powództwa w tym zakresie. Powód domagał się tylko wydania określonej ilości blachy, pozwany natomiast deklarował (ale w postępowaniu pozasądowym) wydanie materiału o wartości 4.911 zł i po wskazaniu przez powoda ilości, długości i rodzaju materiału (k. 21). W kontekście tak sformułowanego roszczenia Sąd I instancji nie był w stanie sam dokonać wyliczeń, w jakim zakresie powództwo ewentualnie winno zostać częściowo uwzględnione, a w tym zakresie nie zostały złożone żadne wnioski dowodowe.

Z rozstrzygnięciem powyższym nie zgodził się powód, który zaskarżył wyrok z dnia 30.01.2018r. w całości, podnosząc zarzut naruszenia przepisów art. 577 kc oraz art. 13 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej poprzez błędną ich wykładnię skutkującą m.in. przyjęciem, że przy braku druku gwarancji powództwo podlega oddaleniu, gdy tymczasem prawidłowa ocena materiału dowodowego oraz orzecznictwo Sądu Najwyższego powinny spowodować zasądzenie powództwa przez dostarczenie powodowi przez pozwanego rzeczy wolnej od wad. W efekcie

wniósł powód o zmianę zaskarżonego wyroku przez zasądzenie powództwa w całości lub o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C..

Na rozprawie apelacyjnej pozwany wniósł o oddalenie apelacji, wskazując, że strony nie łączyła umowa gwarancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda, jako pozbawiona podstaw prawnych i faktycznych, nie mogła zostać uwzględniona.

Orzeczenie Sądu Rejonowego, jako wydane na podstawie prawidłowo ustalonego stanu faktycznego oraz trafnych rozważań prawnych, jest zasadne, a wobec tego musiało się ostać. Argumentacja Sądu I instancji nie budzi zastrzeżeń, jest przekonująca i mająca oparcie w zasadach prawidłowego rozumowania. Nadto dokonana ocena dowodów czyni zadość regule określonej w art. 233 § 1 kpc. Toteż Sąd Okręgowy, akceptując w pełni ustalenia Sądu I instancji, przyjmuje je za własne.

Odnosząc się bezpośrednio do treści apelacji oraz zawartych w niej zarzutów, stwierdzić w pierwszej kolejności należało, że wskazanie przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu jego orzeczenia, jak to określił powód: „raz daty zakupu blachy w 2013r., innym razem w 2003r.” jest oczywistą omyłką pisarską w zakresie wskazania daty 2013r., nie wpływającą jednak w żadnym razie na prawidłowość wydanego orzeczenia. Nadto Sąd Rejonowy słusznie w części uzasadnienia swego rozstrzygnięcia dotyczącej ustaleń faktycznych wskazał, że do zakupu przedmiotowej blachy doszło w 2003r. W tej sytuacji nie można twierdzić zasadnie, iż doszło tym samym do „wypaczenia stanu faktycznego” sprawy, tym bardziej, gdy równocześnie, w dalszej części swej apelacyjnej argumentacji powód stwierdził jednak, że „Sąd I instancji, wobec niespornych stanowisk stron, prawidłowo ustalił stan faktyczny”.

Dalej zważyć należało, że wbrew apelacyjnemu stanowisku powoda, przyczyną oddalenia jego powództwa nie było to, że w chwili zakupu blachy od sprzedawcy, nie doręczono powodowi dokumentu z warunkami gwarancji. Przeciwnie: Sąd Rejonowy przeprowadził logiczny i wyczerpujący wywód prawny, oparty na właściwie przywołanych przepisach prawa oraz poglądach judykatury, z którego wynika, że do skorzystania z dobrodziejstwa instytucji gwarancji nie było konieczne wydanie powodowi w niniejszej sprawie dokumentu gwarancji, albowiem uprawnienia z tego tytułu, mimo że gwarancja ma istotnie charakter umowy dodatkowej, mogą wynikać z oświadczenia gwaranta wyrażonego oprócz tego, że również w dokumencie gwarancji, to i także nie jest wykluczone udzielenie jej w ramach reklamy, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie. Zauważyć należało, że powód opiera zasadność swego powództwa na stwierdzeniu, że przysługują mu uprawnienia gwarancyjne, albowiem gwarancji udzielono mu na prospekcie reklamowym. Z takim stanowiskiem powoda nie sposób jest się nie zgodzić, ale i nie kwestionował takiego poglądu powoda także i Sąd I instancji, który zwrócił uwagę na treść przepisu art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 27.07.2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego w brzmieniu obowiązującym w dacie zakupu towaru: Udzielenie kupującemu gwarancji następuje bez odrębnej opłaty przez oświadczenie gwaranta, zamieszczone w dokumencie gwarancyjnym lub reklamie, odnoszących się do towaru konsumpcyjnego; określa ono obowiązki gwaranta i uprawnienia kupującego w przypadku, gdy właściwość sprzedanego towaru nie odpowiada właściwości wskazanej w tym oświadczeniu. Nie uważa się za gwarancję oświadczenia, które nie kształtuje obowiązków gwaranta. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy zasadnie przyjął, że doszło do udzielenia powodowi gwarancji jakości towaru, mimo tego, że bezspornie powód w momencie nabycia przedmiotowej dachówki nie dysponował dokumentem, w którym udzielonoby mu wprost gwarancji, nadto na taki okres. Obietnice jednak złożone w reklamie są, jak to wynika z powyżej zacytowanego przepisu, traktowane na równi z tymi zawartymi w dokumencie gwarancyjnym. W efekcie zasadnym było przyjęcie, że umowa gwarancji jakości została jednak, i to wbrew twierdzeniom apelacyjnym pozwanego, zawarta między stronami niniejszego sporu.

Gwarancja wskazuje obowiązki gwaranta i uprawnienia konsumenta w przypadku, gdy sprzedany towar nie ma właściwości określonych w oświadczeniu gwarancyjnym. Zakres odpowiedzialności z tytułu gwarancji określany jest, co do zasady, każdorazowo w zależności od okoliczności danego przypadku, na podstawie treści oświadczenia gwarancyjnego, które, jak wskazano wyżej, może też być również złożone w reklamie. Stosunek gwarancji ma charakter umowny, a wobec tego podlega zasadzie swobody umów, co oznacza, że treść zobowiązania gwaranta może być,

co do zasady, określona swobodnie (umożliwia to również ograniczenie obowiązków z gwarancji; zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23.9.2009r., I ACa 712/09, POSAG 2010, Nr 2, poz. 2). Gwarancja jest udzielana dobrowolnie, a jej treść formułuje gwarant. Kupujący zaś, najczęściej przez przyjęcie z rąk sprzedawcy dokumentu gwarancyjnego, wyraża zgodę na zawarte w nim warunki gwarancji. Te warunki mogą generalnie odbiegać od regulacji zawartej w kodeksie cywilnym. Przepis art. 577 kc ma bowiem charakter dyspozytywny. W szczególności strony mogą przyznać kupującemu roszczenie gwarancyjne w mniejszym zakresie, niż wynika to z przepisów o gwarancji.

Dostrzec na kanwie okoliczności faktycznych niniejszej sprawy należało, że gwarant (pozwany) udzielił powodowi poprzez reklamę gwarancji, tzn. złożył oświadczenie woli o udzieleniu gwarancji, co przy jej przyjęciu przez powoda skutkowało zawarciem dodatkowej, przy umowie kupna-sprzedaży dachówki, umowy gwarancji. Niemniej z przedłożonych do akt sprawy dokumentów dotyczących zasad gwarancji (vide: dokument „Gwarancja na powłokę organiczną (...)(...)” – k. 29) wynika, że „odpowiedzialność pozwanej ograniczona jest do wysokości wykazanej wartości faktury z czasu sprzedaży pomniejszonej o amortyzację w wysokości 7% tej wartości rocznie” (pkt I ppkt 11 Gwarancji – k. 29). Daje to podstawę do wyliczenia, w jakiej wysokości, i w jaki sposób gwarant mógłby ewentualnie zabezpieczyć i spełnić roszczenie powoda. W piśmie z dnia 7.01.2016r. uwzględniono reklamację powoda w całości (k. 28), zaś we wcześniejszym piśmie z dnia 9.12.2015r. wskazano, do jakiej kwoty reklamację uznano, i jaki jest sposób rekompensaty (k. 24). Podkreślić należy, że z uwagi na dobrowolny po stronie gwaranta charakter umowy gwarancji oraz ze względu na istotę umowy gwarancji (jej akcesoryjny charakter) to gwarant właśnie decyduje o zakresie udzielanej gwarancji, w szczególności dokonuje wyboru sposobu realizacji zgłoszonej reklamacji. Taka sytuacja miała też i miejsce w niniejszej sprawie. Na podstawie pkt-u I, ppkt i) gwarancji pozwany jako rekompensatę wybrał materiał na pokrycie dachu do wartości 4.911 zł netto, przy czym podał równocześnie, że przez materiał rozumiany jest cały asortyment dostępny w (...) Sp. z o.o. (k. 24).

Zważyć trzeba, że powód, jako beneficjent uprawnień gwarancyjnych, powyższej propozycji powoda co do zakresu i sposobu realizacji reklamacji nie zaakceptował, zaś strona pozwana, mimo że w przedsądowym postępowaniu reklamacyjnym wskazała, iż uznaje reklamację powoda w całości, nie uznała jednak formalnie żądania powoda w toku całego postępowania sądowego. Ponadto powód jasno określił ramy swego żądania, a i na żadnym jego etapie żądania tego nie zmodyfikował. W tej sytuacji oczywistym stało się, że sądy obu instancji nie mogły orzec inaczej. W szczególności Sąd Okręgowy nie miał podstaw do zreformowania orzeczenia Sądu I instancji poprzez ewentualne uwzględnienie żądania powoda do kwoty 4.911 zł netto, a to właśnie z uwagi na sposób sformułowania przez powoda jego żądania w wywiedzionym przez niego powództwie. Wskazać należało, że powód nie wniósł wszakże o zapłatę kwoty 4.911 zł, lecz o nakazanie pozwanemu, aby dostarczył mu rzecz oznaczoną co do gatunku wolną od wad, tj. konkretnie 292,24 m² blachy B. (...). W myśl przepisu art. 321 § 1 kpc Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie. Oznacza to związanie Sądu żądaniem pozwu, a w konsekwencji także i zakaz dowolnego, samodzielnego modyfikowania tegoż żądania. Analogicznie i Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji (art. 378 kpc). Przy tak sformułowanym żądaniu pozwu oraz przy takiej umowie gwarancji jakości towaru wynikającej z reklamy nie można było przyjąć, że strony w inny sposób uregulowały warunki gwarancji. Powód nie wykazał bowiem, aby gwarant w ciągu 15 lat istnienia gwarancji miałby dostarczyć i wymienić (pokryć koszty wymiany) całej wadliwej dachówki, natomiast gwarant dowiódł, że z jego dokumentów (z jego warunków gwarancji) wynika, iż miał prawo dokonania amortyzacji na zasadach wskazanych w dokumencie gwarancji.

Mając powyższe na uwadze i nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Okręgowy oddalił ją, jak w pkt I sentencji, czyniąc to na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł Sąd II instancji, jak w pkt II sentencji, na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc oraz art. 108 § 1 kpc. Zasądzeniu od powoda F. N. na rzecz wygrywającej sprawę także i na etapie postępowania apelacyjnego pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. podlegała kwota 1.800 zł stanowiąca wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika pozwanej ustalona stosownie do treści § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.).